

РЕШЕНИЕ

№ 46

гр. София, 05.01.2015 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XV КАСАЦИОНЕН
СЪСТАВ**, в публично заседание на 05.12.2014 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Доброслав Руков

ЧЛЕНОВЕ: Мартин Аврамов

Петя Стоилова

при участието на секретаря Наталия Г Дринова и при участието на прокурора Тафров, като разгледа дело номер **6700** по описа за **2014** година докладвано от съдия Петя Стоилова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 – 228 от АПК във връзка с чл. 63, ал.1, изр. 2 от ЗАНН.

Образувано е по повод касационна жалба, вх. № 18192 от 03.07.2014г. по описа на Административен съд – София град и вх. № 36441 от 13.06.2014 г. по описа на Софийски районен съд, подадена от А. Д. Н. от [населено място], [улица], вх. Б, ап. 1 чрез адв. Д. Н. от АК – Я., със съдебен адрес [населено място], [улица], ет.2, офис 16, срещу решение без номер от 31.03.2014 г., постановено от Софийския районен съд, Наказателно отделение, 17 - ти състав по НАХД № 3918/2013 г., с което е потвърдено Наказателно постановление (НП) № 62090 от 20.12.2012 г., издадено от Началника на АНД, отдел „Пътна полиция” (ОПП) – Столична дирекция на вътрешните работи (СДВР), с което на касатора на основание чл. 179, ал.2, пр.1 от Закона за движение по пътищата (ЗДвП) е наложено административно наказание “глоба” в размер на 100 (сто) лева за нарушение на чл. 20, ал. 2 от ЗДвП.

В касационната жалба се навеждат доводи за незаконосъобразност и неправилност на съдебното решение, предмет на настоящата проверка. Излагат се аргументи за неправилна оценка на доказателствата от районния съд, което е довело до формиране на грешен извод относно механизма на възникване на ПТП. Касаторът моли отмяна на решението на СРС изцяло и постановяването на решение по същество, с което да бъде отменено спорното НП. В съдебното заседание редовно призован, не се явява и не се

представлява.

Ответникът редовно призован, не се явява и не се представлява.

Представителят на С. градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба. Моли обжалваното съдебно решение да бъде потвърдено.

Административен съд София – град, 15 – ти касационен състав, след като се запозна с обжалваното решение, съобрази доводите и становищата на страните, и обсъди както наведените касационни основания, така и тези по чл. 218, ал. 2 от АПК, намира за установено следното от фактическа и правна страна:

На 13.12.2012 г. около 23.10 часа, в [населено място], касаторът се движел в [населено място] по ул. Зеленика от ул. Житница, посока бул. Президент Л., управлявайки лек автомобил „Опел А.” с ДК [рег.номер на МПС], собственост на Д. Н., при шофиране с несъобразена скорост с пътните условия, е завил надясно по посока бул. М.. Автомобилът се завъртял перпендикулярно на оста на пътя, поради което е станал причина и участник в ПТП с попътно движещ се от дясно лек автомобил „Тойота А.” с ДК [рег.номер на МПС]. От събраните по делото доказателства – декларации на участниците в ПТП и свидетелските показания на актосъставителя относно състоянието на пътя, районният съд е установил, че пътната настилка е била мокра, без залежания. Пътят е бил осветен, без неравности. И двата автомобила са претърпели имуществени вреди от нарушението „Опел А.” – предна дясна врата, калник, ходова част; „Тойота А.” – предна броня, предна кора. Не е установена употребата на алкохол.

В резултат на настъпилото ПТП е съставен АУАН № 42494/13.12.2012г., съставен от младши автоконтрольор към ОПП -СДВР - [населено място], на А. Д. Н., ЕГН [ЕГН], водач на л.а. „Опел А.". Като нарушена разпоредба в Акта е посочен чл. 20, ал. 2 от ЗДвП, уреждащ задължението на водачите на ППС да се съобразяват с атмосферните условия, с релефа на местността, състоянието на пътя и т.н., за да бъдат в състояние да спрат при всяко предвидимо препятствие. Участниците в ПТП са дали допълнителни обяснения по акта.

Впоследствие е издадено и атакуваното наказателно постановление на основание чл. 179, ал.2, предл.1 от ЗДвП, което санкционира касатора с глоба в размер на 100 лв. .

Описаната фактическа обстановка е установена от представените по делото писмени доказателства - Наказателно постановление № № 62090 от 20.12.2012г. на началник Отдел ПП при ОД на МВР - С.; АУАН № 42494 от 13.12.2012 година на младши автоконтрольор при Отдел ПП при ОД на МВР - [населено място]; Заповед № І з - 1745 от 28.08.2012 година на Министъра на вътрешните работи; допълнителни обяснения на участниците в ПТП дадени под формата на декларации; скица на ПТП от 13.12.2012г., подписана от участниците и съставителя; заверено ксерокопие от протокол за ПТП с регистрационен № 2226-6 от 13.12.2012 година, както и от събраните гласни такива посредством разпита на актосъставителя В. Д., разпитан непосредствено в съдебно заседание.

Въз основа на така събраните доказателства, СРС е направил извод, че НП е издадено от компетентен орган и в кръга на неговите правомощия. Приел е, че в хода на административно - наказателното производство не са допуснати съществени процесуални нарушения, а при съставянето на АУАН и издаването на спорното НП са спазени изискванията на чл. 42 и чл. 57 ЗАНН. По същество на спора въззивния съд е изложил съображения, че административнонаказателната отговорност на Н. е ангажирана правилно за нарушение на чл. 20, ал. 2, пр.1 от ЗДвП, което е станало

причина за настъпилото ПТП. СРС е приел, че определената санкция е в законоустановения размер, като наказващият орган е отчел обществената опасност на конкретното нарушение.

Касационната жалба е допустима, предвид обстоятелството, че е подадена от активно легитимирано лице в законоустановения 14 – дневен срок от съобщаването му на обжалваното съдебно решение.

Разгледана по същество касационната жалба е неоснователна.

За да постанови атакуваното съдебно решение, СРС в цялост е установил фактическата обстановка, което потвърждава фактите и констатациите на административния орган в проведеното административно наказателно производство. Правилни са мотивите на СРС, с които е приел, че АУАН и издаденото въз основа на него НП са издадени от компетентен орган. АУАН съдържа всички изискуеми съгласно чл. 42 ЗАНН реквизити: посочени са фактическите обстоятелства, при които е извършено нарушението, отразено е кои нормативни правила са нарушени. В съответствие с изискването на чл. 42, т. 5 ЗАНН изчерпателно и прецизно е посочена законовата разпоредба, която е нарушена. Въз основа на доказателствения материал по делото се установява, че издаденото въз основа на цитирания АУАН наказателно постановление отговаря на изискванията на чл. 52-58 ЗАНН.

Разпоредбата на чл. 20, ал. 2 ЗДвП задължава по императивен начин водачите на МПС при избиране скоростта на движението да се съобразяват с атмосферните условия, с релефа на местността, със състоянието на пътя и на превозното средство. Несъмнено установено е, че с поведението си жалбоподателят нарушил произтичащите от горната разпоредба задължения и в резултат на негово виновно поведение е настъпило ПТП с нанесени щети на гореописаните пътни превозни средства - „Опел А." и „Тойота А.". Това обстоятелство категорично установяват писмените доказателства по делото, както и гласните такива посредством разпита на свидетеля В. Д..

Неоснователни за касационните доводи на Н., тъй като същият е наказан за несъобразяване на избраната от него скорост с пътната обстановка. В този случай не е необходимо предварително замерване на скоростта, с която се е движило ППС – то, както и наличните пътни знаци, Водачът не е съобразил, че скоростта, с която навлиза и излиза от завоя и последващото му движение по мокър пътен участък, може да доведе до загуба на управлението на автомобила. Именно това несъобразяване е причината управлението от касатора автомобил да се завърти на пътното платно и така да създаде опасност от самокатострофиране или за настъпване на ПТП с друго превозно средство, каквото в същност се е случило.

Решението, предмет на касационна проверка не страда от наведените касационни основания. При извършената служебна проверка по чл. 218, ал. 2 АПК, съдът констатира, че въззивният съд е постановил съдебния си акт в съответствие със закона. Процесуалните права на страните не са били ограничени и нарушени, а решението е мотивирано и постановено от законен съдийски състав. Следователно не са налице допуснати съществени процесуални нарушения, поради което касационната жалба е неоснователна, а обжалваното съдебно решение следва да бъде оставено в сила.

По гореизложените съображения и на осн. чл. 221, ал. 2, предл. първо от АПК, във вр. с чл. 63, ал. 1 ЗАНН, Административен съд – София град, Петнадесети касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение без номер от 31.03.2014 г., постановено от Софийския районен съд, Наказателно отделение, 17-ти състав по НАХД № 3918/2013 г.
Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

1.

2.